

לה אסמא , ואנא אכתפיאן יכתיב בקולה « ذلك الذي قتل في حرب ١٩٤٨ » ،
 ثم يعود مرة أخرى الى أعماق ذكرياته ، فيروي أنهم انتهزوا فرصة
 وجودهم في مصر فقررروا القيام بجولة سياحية لرؤية معالمها ، فكيف
 يقدر لهم أن يكونوا في هذا البلد - الذي يفد اليه السائحون من كل
 حذب وصوب لينتمتعوا بطبيعته وآثاره القديمة - فلا ينضمون الى ذاك
 الרכب الطويل من الزائرين •

לפנות ערב טיינו במסדזנות הארוכה והרוקם של הלון
 הגדול. בימי הלום מההלכים כאן רזונים בינלאומיים. ועסירי
 קולם ודחוקות זכירות אנגליות, שבאת לחיט את קכם העולם
 הקדום ואת הדבר, חוך סהן כהיות בסביבה מערבית, לשהק
 (27)

قبل أن يرخى الليل أستاره ، تجولنا في الدهاليز الطويلة الخاوية
 لذاك الصندوق الكبير • في زمن السلم يطوف هنا حكام دوليون ، وأغنياء
 العالم ، وفتيات انجليزيات ، جاعوا جميعا ليشعروا بسحر العالم القديم
 وليحسوا بالصحراء •

وبالفعل بدأوا رحلتهم من مغاراتهم وخذادتهم « التي بنيت من
 حجارة الأهرام » (27) ، واستقلوا القطار الى مصر العليا ، « الى حيث
 يربض أبطال العالم القديم » (28) • وأثناء ذلك تعرفوا على فتاتين
 انجليزيتين فرافقوهما أثناء الرحلة ، حتى وصلوا الى « وادي الملوك »
 فاستهوته آثارهم وآثارت انتباهته فقال في مشهد لأحد التماثيل
 الفرعونية :

הצללים היו יחיקים כמסליכחם. לגברים היה זקן מלבני
 וארוך כדבך בסנסרט. הנשים היו מרגיעות אותם. פלך אחד
 ישב וההניק בידו את כפתחיהחיים. מאחוריו עמדה אשתו
 תגמיטה והרגיעה אותו. נדמה היה. כי אם לא היתה עושרת
 מאחוריו וניטה כלפי גוסו ונובעת בו בקצה אצבעותיה, כשאצ-
 בעות ידוק-הנטייה נתונות כמסקיטות על שפתיה היה אותו
 רעמסס אכור מהפזץ והרף הכפסו כל חבא אל ידו.
 (29)